

2 marca 2015 Tom *fu*
Uchwała

Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów
w dniu ~~2 września 2013 r.~~, na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r.
o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w brzmieniu ustalonym
Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. z 2011, nr 84, poz. 455)

w sprawie: przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Anny Marii Stanković w dziedzinie
 nauk biologicznych, dyscyplinie biologia.

§ 1

Komisja na posiedzeniu w niepełnym składzie, w jawnym głosowaniu, przeprowadzonym w formie wideokonferencji, działając zgodnie z w. w. Ustawą, uwzględniając rozporządzenie MNiSzW z dnia 22 września 2011 w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. Nr 204, poz. 1200), stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSzW z dnia 1 września 2011 (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) jednomyślnie pozytywnie zaopiniowała wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego Pani dr Annie Marii Stanković

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie.

1. prof. dr hab. Tomasz Twardowski – przewodniczący komisji

T. Twardowski
.....
T. Tońska
.....

2. dr hab. Katarzyna Tońska – sekretarz komisji

3. prof. dr hab. Krzysztof Formicki – recenzent

nieobecny usprawiedliwiony

4. prof. dr hab. Jacek M. Szymura – recenzent

Jacek M. Szymura
.....

5. prof. dr hab. Wiesław Bogdanowicz – recenzent

W. Bogdanowicz
.....

6. prof. dr hab. Wiesław Krzemiński – członek komisji

W. Krzemiński
.....

7. prof. dr hab. Piotr Dawidowicz – członek komisji

P. Dawidowicz
.....

Warszawa, 23 kwietnia 2015.

Załącznik nr 1.

Do Uchwały podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 2 marca 2015 roku, przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w celu **przeprowadzenia postępowania o nadanie dr Annie Marii Stanković stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.**

Uwagi ogólne

Komisja zapoznała się ze wszystkimi materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr Anny Stanković: (1) kopią dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia naukowego doktora, poświadczoną za zgodność z oryginałem, (2) autoreferatem, przedstawiającym opis dorobku i osiągnięć naukowych, (3) wykazem opublikowanych przez Habilitantkę prac naukowych, wraz z opisem udziału Habilitantki w tych pracach, (4) dostarczonymi informacjami o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami, wyjazdach i konferencjach, (5) kopiami publikacji stanowiących wskazane przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe wraz z oświadczeniami współautorów, jak również z recenzjami przygotowanymi przez recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym – prof. dr. hab. Krzysztofa Formickiego, prof. dr. hab. Jacka M. Szymurę i prof. dr. hab. Wiesława Bogdanowicza. Przedłożone recenzje są podstawą merytorycznej oceny i opracowania uzasadnienia w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Anny Marii Stanković w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia.

W dokumentacji imię i nazwisko Habilitantki występuje w dwóch wersjach: Ana Marija Stanković oraz Anna Maria Stanković. Członkowie Komisji zgodnie uznali, że dokumenty te dotyczą tej samej osoby.

Komisja stwierdza, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595,

ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Sylwetka Habilitantki

Dr Anna Maria Stanković ukończyła studia magisterskie na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego w 1995 roku. W roku 1995 rozpoczęła studia doktoranckie także na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie w roku 2000 obroniła pracę doktorską pt.: „Ektokomensaliczne i pasożytnicze orzęski zasiedlające Euphausidae Oceanu Atlantyckiego” wykonaną pod opieką prof. dr. hab. Stefana Radzikowskiego. Po obronie pracowała w Ośrodku Badań nad Antykiem Europy Południowo-Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego, a od roku 2003 dodatkowo w Instytucie Biochemii i Biofizyki Polskiej Akademii Nauk. Od roku 2008 jest także zatrudniona na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego w Instytucie Genetyki i Biotechnologii.

Ocena dorobku naukowego

Członkowie Komisji pozytywnie ocenili dorobek dr Anny Stanković. Jest ona autorką 14 prac opublikowanych w czasopismach znajdujących się na liście JRC oraz dwóch spoza tego wykazu oraz rozdziału w monografii. Wszystkie prace Habilitantki zostały opublikowane już po obronie pracy doktorskiej i wszystkie mają charakter eksperymentalny. Sumaryczny Impact Factor opublikowanych prac wynosi 26,677, zaś liczba cytowań bez autocytowań według bazy Web of Science w dniu złożenia przez Habilitantkę wniosku o wszczęcie postępowania wynosi 61. Indeks Hirscha osiągnięć Habilitantki jest równy 4. Listę dokonań Habilitantki dopełnia 17 doniesień zjazdowych (w tym dwa ustne), z czego 8 prezentowanych w Polsce, a 9 zagranicą (w tym oba ustne).

Badania dr Anny Stanković na początku kariery dotyczyły ekologii orzęsków zasiedlających kryl Oceanu Antarktycznego i Atlantyckiego i badaniom orzęsków tych akwenów wodnych poświęcone były prace magisterska i doktorska.

Krótko po doktoracie Habilitantka włączyła się w prowadzenie badań genetycznych różnych organizmów zamieszkujących obszary antarktyczne. Badała relacje filogenetyczne pomiędzy rybami należącymi do rodziny nototeniowatych (te badania opisuje najwyżej cytowana praca Habilitantki opublikowana w *Polar Biology*, która osiągnęła 30 cytowań), a także różnorodność mikrobiologiczną w odchodach pingwina Adeli. Później zainteresowała się badaniami antycznego DNA ludzi i ssaków, czego wynikiem są m.in. prace opublikowane w *BMC Genetics* i *American Journal of Physical Anthropology* opisujące badania nad populacjami prekolumbijskimi zamieszkującymi Andy. W pracach tych wykazano ciągłość populacji zamieszkujących region Arequipa od czasów prekolumbijskich do współczesnych, a także stworzono portret genetyczny trzech różnych populacji zamieszkujących ten obszar wykazując różnice w różnorodności genetycznej występujące między nimi. Kolejnym etapem rozwoju Habilitantki było powiązanie dwóch zagadnień: genetyki populacji oraz badań antycznego DNA w genetykę konserwatorską. W ramach programów restytucyjnych zajmowała się dwoma gatunkami ryb: certą oraz strzeblą błotną. Charakteryzowała także genetyczną strukturę trzech Bałtyckich populacji morskiej trawy, *Zostera maritima*.

W ocenie tej części osiągnięć naukowych Habilitantki Prof. Bogdanowicz zauważył: „Po raz pierwszy w swojej karierze spotykam się z sytuacją, że osoba ubiegająca się o stopień doktora habilitowanego nie ma jakiegokolwiek publikacji przed uzyskaniem stopnia doktora, tym samym ocena dorobku z tego okresu nie jest możliwa. Nie jest to jednak warunek *sine qua non*, bowiem ocena „habilitacyjna” dotyczy przede wszystkim dorobku po doktoracie.” Wszyscy recenzenci zwrócili uwagę na niezbyt wysokie parametry bibliograficzne dorobku Habilitantki. Jak jednak zauważył prof. Jacek M. Szymura „może na to mieć wpływ opublikowanie szeregu prac w ostatnich latach„. Członkowie Komisji zgodnie jednak uznali dorobek ten za wystarczający do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Wartościująca ocena osiągnięcia naukowego Kandydata stanowiącego wkład w rozwój dyscypliny

Jako osiągnięcie habilitacyjne dr Anna Stanković przedstawiła cykl sześciu prac opatrzonych wspólnym tytułem „Zastosowanie analiz antycznego DNA w

filogenetyce i genetyce konserwatorskiej”. Jedną z prac jest jednoautorska i jest rozdziałem książki traktującej o biologii i zachowaniu jesiotra europejskiego (100% wkładu pracy Habilitantki); w kolejnej, opublikowanej w czasopiśmie *Quaternary International* i opisującej uzyskanie pierwszych sekwencji DNA jelenia szlachetnego z późnego plejstocenu, Habilitantka jest pierwszym autorem (udział szacuje na 60%); w dwóch innych: opublikowanej w *Journal of Biogeography* pracy o historii jesiotra w morzu Bałtyckim oraz opublikowanej w *Journal of Applied Ichthyology* pracy opisującej opracowanie testu opartego o metodę PCR-RFLP pozwalającego na odróżnienie jesiotra europejskiego od ostronosego, Habilitantka jest ostatnim autorem (udział odpowiednio 60 i 40%). W przypadku dwóch pozostałych prac obejmujących badania genetyczne a także datowanie pobranych próbek niedźwiedzia jaskiniowego z Jaskini Niedźwiedziej w Sudetach (prace ukazały się w *Palaeontologica Electronica* i *Quaternary International*) Habilitantka jest odpowiednio drugim i trzecim autorem (wkład pracy szacowała na odpowiednio 40 i 30%). Prof. Bogdanowicz podsumował "Osiągnięcie habilitacyjne jest interesujące i nie mam wątpliwości, że spełnia wymogi stawiane tego typu dziełom", zaś prof. Formicki określił je jako nowatorskie i oryginalne.

Osiągnięcie naukowe zostało dokładnie omówione w autoreferacie, w którym przedyskutowano wyniki wyżej wymienionych czterech prac, na tle literatury przedmiotu.

W świetle powyższych publikacji za najważniejsze osiągnięcia naukowe dr Anny Stanković można uznać:

- uzyskanie dowodów opartych na analizach DNA potwierdzających trafność wyboru przedstawicieli kanadyjskiej populacji jesiotra ostronosego do zarybienia polskich rzek;
- stworzenie prostego testu genetycznego pozwalającego na rozróżnienie jesiotra europejskiego od jesiotra ostronosego. Taki test może mieć zastosowanie do monitorowania zarybień;
- potwierdzenie, że podczas zlodowaceń Półwysep Krymski stanowił refugium dla populacji jelenia szlachetnego zarówno europejskich jak i dalekowschodnich;
wykazanie, że niedźwiedź jaskiniowy pojawił się na terenach Polski znacznie wcześniej niż wskazywały na to wcześniejsze dane.

Z uwag krytycznych, prof. Bogdanowicz zauważył, że brakuje procentowego udziału współautorów prac stanowiących osiągnięcie habilitacyjne, a jest jedynie opis wykonanych przez nich prac.

Granty krajowe i współpraca międzynarodowa

Doświadczenie w kierowaniu pracami badawczymi Habilitantka zdobyła kierując trzema projektami krajowymi, dwoma przyznanymi przez MNiSW, jednym przez NCN. Odpowiadała także za część projektu finansowanego z funduszy europejskich (POIS) w którym była jednym z wykonawców. Była także wykonawcą w wielu innych projektach krajowych.

Dr Anna Stanković nie odbyła wprawdzie długoterminowego stażu po doktoracie, zdobyła jednak doświadczenie we współpracy międzynarodowej prowadząc wspólne badania z licznymi ośrodkami: Department of Physical Geography and Natural Management, Geographical Faculty, Chernivtsi Yuriy Fedkovich National University, Ukraina; The Institute of Problems in Ecology and Mineral Wealth, Tatarstan Academy of Sciences, Kazan, Tatarstan Republic, Rosja; Department of Biology University of York, Wentworth Way, Heslington York, Wielka Brytania; Centre National du Machinisme Agricole, du Genie Rural, des Eaux et des Forets (CEMAGREF), Francja; Leibniz-Institute of Freshwater Ecology and Inland Fisheries, Forschungsverbund Berlin, Niemcy. Prof. Formicki podkreślał: „Bardzo istotna jest również umiejętność nawiązywania współpracy naukowej, krajowej i zagranicznej i jej poszerzania. Dowodzi to umiejętności pracy w zespole i jest elementem tworzenia w przyszłości własnego zespołu naukowego, a później szkoły naukowej”.

Dorobek dydaktyczny i organizacyjny

Dr Anna Stanković prowadziła zajęcia z przedmiotu „Genetyka z inżynierią genetyczną” dla studentów Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. Była także opiekunką 13 prac magisterskich i 9 licencjackich na tym wydziale. Aktualnie jest także promotorem pomocniczym w dwóch przewodach doktorskich.

Za osiągnięcie organizacyjne Habilitantki należy uznać stworzenie dwóch specjalistycznych laboratoriów: badania antycznego DNA ssaków i ludzi oraz analiz genetycznych gatunków zagrożonych lub objętych programami restytucyjnymi.

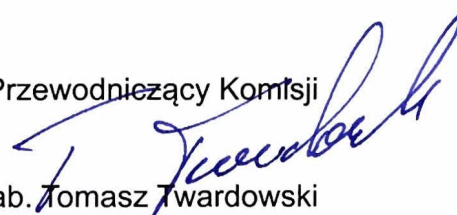
Jak zauważyli recenzenci, Habilitantka współpracuje z samorządami, przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami w licznych programach restytucyjnych.

Komisja wysoko ocenia działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitantki.

Wniosek końcowy

Członkowie komisji pozytywnie ocenili cały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Habilitantki. Jednomyślnie stwierdzili, że osiągnięcie naukowe przedstawione jako podstawa postępowania habilitacyjnego, którym jest cykl sześciu publikacji opatrzony wspólnym tytułem - Zastosowanie analiz antycznego DNA w filogenetyce i genetyce konserwatorskiej - spełnia wymagania określone w art. 16 Ustawy z dnia 4 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. z 2011, nr 84, poz. 455). Biorąc to po uwagę, **członkowie komisji przedkładają Radzie Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego uchwałę dotyczącą wniosku o nadanie dr Annie Marii Stanković stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.**

Przewodniczący Komisji

prof. dr hab. Tomasz Twardowski